

день не пійтъ, зашто слушать заповѣдь тж на отца си: ^жа азъ ви говорихъ, ^жако ставахъ рано и говорѣхъ; но не ма по-
15 слушахте. И ^жпроводихъ при васъ всички-
тѣ си рабы пророць тѣ, като ставахъ рано и проваждахъ, и казувахъ: ^иВърните ся
всякой отъ лукавый-ть си пѣть, и поправите дѣянія-та си, и не ходите вслѣдъ дру-
гы богове да имъ служите, и ще си наес-
лите въ землѣ-тж коїкто дадохъ на васъ,
и на отцы-тѣ ви; но не приклонихте ухо-то
16 си, и не ма послушахте. Понеже сынове-тѣ
на Йонадава сынъ-тѣ Рихавовъ извѣрихъ
заповѣдь-тж на отца си, коїкто имъ запо-
вѣда, а тѣзи людіе не послушахъ мене.
17 За то така говори Господь, Богъ на силы-
тѣ, Богъ Израилевъ: Ето, ще докарамъ
вързъ Іудж, и вързъ всички-тѣ Йеруса-
лимскы жители, всичко-то зло което го-
ворихъ противъ тѣхъ; ^изашто говорихъ
на тѣхъ, и не чухъ: и выкахъ кѣмъ тѣхъ,
и не отговорихъ.

18 И рече Йеремія на домъ-ть на Риха-
вовцы-тѣ: Така говори Господь на силы-
тѣ, Богъ Израилевъ: Понеже послушахте
заповѣдь-тж на Йонадава отца си, и упа-
зихте всички-тѣ му заповѣда, и напра-
19 вихте по всичко що ви заповѣда. За то
така говори Господь на силы-тѣ, Богъ Из-
раилевъ: отъ Йонадава Рихавовъ-тѣ сынъ
не ще оскудѣе человѣкъ ^жкойто да прѣ-
стои прѣдъ мене въ всички-тѣ дни.

ГЛАВА 36.

1 И въ четвърто-то лѣто на Йоакима Йо-
сінъ-тѣ сынъ Іудинъ-тѣ царь, бѣде това
слово кѣмъ Йеремій отъ Господя, и рече:
2 Земи си ^жединъ свитъкъ книжъ, та-
^ж пиши въ него всички-тѣ думы които ти
говорихъ противъ Израїля, и ^жпротивъ
Іудж, и противъ всички-тѣ народы, отъ
който день ти говорихъ, ^{отъ} дни-тѣ на
3 Йосіїхъ, дори до тойзи день: ^иНегли чуе
Іудинъ-тѣ домъ всичко-то зло, което азъ
мысль да направихъ на тѣхъ, ^{що} що да
ся върнѫтъ всякой отъ лукавый-ть си
пѣть, и да простѣхъ беззаконіе-то имъ и
грѣхъ-тѣ имъ.

4 И ^жповѣка Йеремія Варухъ Ниріевъ-тѣ
сынъ: и ^жВарухъ писа отъ уста-та на
Йереміїхъ всички-тѣ слова Господни, които
5 говори нему, въ свитъкъ на книжъ. И за-
повѣда Йеремія на Варуха, и рече: Азъ
съмъ затворенъ: не можж да влѣзж въ
6 домъ-ть Господень: За то влѣзъ ты, та
прочти въ свитъкъ-тѣ, които написа ты
отъ уста-та ми, слова-та Господни въ уши-
тѣ на людѣ-тѣ, въ домъ-ть Господень, ^ивъ

^ж 2 Лѣт. 36; 15.^з Гл. 7; 13. 25; 3.^и Гл. 7; 25. 25; 4.^и Гл. 18; 11. 25; 5, 6.^к Прѣт. 1; 24. Іса. 65; 12.^ж 6; 4. Гл. 7; 13.^з Гл. 15; 19.^и —^и Иса. 8; 1. Иез. 2; 9. Зах. 5; 1.^б Гл. 30; 2.

день на постъ: и ще гы прочетеши още
въ уши-тѣ на всички Іудж, които до-
7 хождатъ отъ градове-тѣ си: ^иНегли мол-
ба-та имъ стигне прѣдъ Господа, и ся
върнѫтъ всякой отъ лукавый-ть си пѣть;
зашто голѣма е яростъ-та и гиѣвъ-тѣ,
които изрече Господъ противъ тѣзи людіе.

8 И направи Варухъ Ниріевъ синъ по
всичко що my заповѣда пророкъ Йеремія,
и прочете въ книж-тж слова-та Господни,
9 въ домъ-ть Господень. И въ пето-то лѣто
на Йоакима Йосінъ-тѣ сынъ Іудинъ-тѣ
царь, въ деветъ-тѣ мѣсецъ, прогласиши
постъ прѣдъ Господа всички-тѣ людіе въ
Іерусалимъ, и всички-тѣ людіе които до-
хождажъ отъ Іудини-тѣ градове въ Йеру-
10 салимъ. И прочете Варухъ въ книж-тж
Йереміини-тѣ думы въ домъ-ть Господень,
въ стаіж-тж на Гемарійхъ, Сафановъ-тѣ
сынъ, писецъ-тѣ, въ горнѣй-ть дворъ, ^ивъ
 входъ-ть на новы-тѣ врата на домъ-ть
Господень, въ уши-тѣ на всички-тѣ людіе.

11 И чу Михей сынъ-тѣ на Гемарійхъ, сына
Сафanova, отъ книж-тж всички-тѣ слова
12 Господни, И слѣзе кѣмъ домъ-ть на царя,
въ стаіж-тж на писеца: и ето, всички-тѣ
князове сѣдѣхъ тамъ: Елисама писецъ-тѣ,
и Делай Семаievъ-тѣ сынъ, и Елиаенъ
Аховоровъ-тѣ сынъ, и Гемарійхъ Сафа-
новъ-тѣ сынъ, и Седекія Аманіевъ-тѣ
сынъ, и всички-тѣ князове. И възвѣсти
13 имъ Михей всички-тѣ думы които бѣ чулъ,
когато Варухъ прочиташе книж-тж въ
уши-тѣ на людіе-тѣ.

14 И проводихъ всички-тѣ князове Іудія
сынъ-тѣ на Наенійхъ, сынъ на Селемійхъ,
Хусінъ-тѣ сынъ, при Варухъ и казахъ:
Світъкъ-тѣ, които си прочель та въ уши-
тѣ на людѣ-тѣ, земи го въ ржж-тж си,
и ела. И эвъ Варухъ Ниріевъ-тѣ сынъ
світъкъ-тѣ въ ржж-тж си, та дойде при
15 тѣхъ. И рекохъ му: Я сѣдни, та го про-
чести въ уши-тѣ ни: и прочете ^{го} Варухъ
16 въ уши-тѣ имъ. И като чухъ всички тѣзи
думы, спогледиши ся съ ужасъ, и рекохъ
на Варуха: Непрѣмѣнно ще възвѣстимъ
17 на царя всички тѣзи думы. И попытахъ
Варухъ, и рекохъ: Кажи ни сега: какъ
18 писа ты всички тѣзи думы отъ уста-та
ми? И рече имъ Варухъ: Отъ уста-та си
19 ми каза всички тѣзи думы, и азъ писахъ
съ мастило въ книж-тж. И рекохъ кня-
зове-тѣ Варуху: Иди, скрытъ ся, ты, и
Йеремія: никой да не знае дѣ сте.

20 И влѣзохъ при царя въ дворъ-ть; оста-
вихъ обаче світъкъ-тѣ въ стаіж-тж на
Елисамъ писецъ-тѣ, и възвѣстихъ въ
21 уши-тѣ на царя всички тѣзи думы. И про-
води царь-тѣ Іудія да земе світъкъ-тѣ: и

^ж Гл. 25; 15 и др.^з Гл. 25; 3.^и Ст. 7. Гл. 26; 3.^и Гл. 18; 8. Йона. 3; 8.^ж Гл. 32; 12.^з Виж. Гл. 45; 1.^и Лев. 16; 29. 23; 27—32.^и Дѣн. 27; 9.^и Ст. 3.^к Гл. 26; 10.